

og de gaa særlig ud fra, at vort Lands Hovederhverv, Landbruget, er for haardt trykket, og at man gennem en Reform af Skatterne bør komme Landbruget til Hjælp. Jeg tror, at man i det hele og store maa sige, at man har Ret i denne Betragtning. Vore faste Ejendomsskatter ere i og for sig ikke retfærdige, eftersom de jo ikke hvile og ikke kunne hvile paa alle dem, der nyde Indtægter af Ejendommen, men udelukkende hvile paa dem, der i Pantebøgerne staa indskrevne som Ejere. Nu har man klaget over den Del af Skatte-reformen, som jeg her først vil omtale, man har klaget over den fra Købstædernes Side, idet man, i alt Fald visse Repræsentanter fra Købstæderne, har ment, at Købstæderne ved en saadan Reforms Gennemførelse vilde blive haardere truffet end hidtil. Men selv om dette paa en vis Maade maatte være sandt, er det ikke nogen Indvending mod Lovene, thi Lovene gaa jo, naar man ser dem ret igennem, ud paa i Stedet for en Kopskat at indføre en Skat efter Skatteevnen. Skatteomlægningen gaar jo ud paa at fordele til Kommunerne en Del af de faste Ejendomsskatter i Henhold til Folketallet, saaledes taget, at de tre store Grupper af Kommuner her i Landet regnes hver for sig: Kjøbenhavn, Købstæderne og Landet og derefter at erstatte den saaledes fremkomne Mindreindtægt for Staten med en Skat paa Skatteevnen ved en Indtægts- og Formueskat. Hvorledes man nærmere har villet udføre dette baade gennem den ene og den anden af disse Skatter, skal jeg slet ikke komme ind paa — det ligger ikke for nu, men vil jo forhaabentlig komme til at ligge for senere hen paa Samlingen, men hvad der efter min Mening ligger for, er en Betragtning, som jeg her vilde gøre gældende. Medens jeg og andre Repræsentanter for Købstæderne her i Landet — det er jeg overbevist om — ikke have i Sinde paa nogen Maade at lægge Hindringer i Vejen for denne Skattereforms Gennemførelse, skønt den jo særlig er til Fordel for Landet og ikke — i samme Grad i alt Fald — kan være til Fordel for Købstæderne, saaledes som Forholdene nu en Gang have udviklet sig, mene vi ganske vist paa den anden Side, at der er nogen Grund for Købstæderne til at opstille den Fordring, at de ikke gennem Skatte-reformerne komme til at lide virkelig Skade. Og det er det, som man rundt omkring i Købstæderne er bange for. Det har jeg mærket i den Kreds, som har gjort mig den Ære at vælge mig, og

det har jeg i øvrigt ogsaa faaet bekræftet rundt omkring. Man er bange for, at man ikke alene skal komme til at gaa ind paa en Indkomst- og Formueskat, som i visse Henseender kan være besværlig og i visse Henseender mindre behagelig, men som man i og for sig vil finde sig i, men at man ogsaa paa Toldomraadet vil komme til at lide under Bestræbelsen for at faa en Toldreform gennemført. Byerne her i Landet og Haandværket og Industrien kunne, synes jeg, med Rette gøre gældende: Vi stille ingen Fordringer; vi stille ikke Fordringer om Skattelettelse, vi finde os i en Skatteomdeling, som man i alt Fald ikke kan sige er til vor Fordel, men paa den anden Side mene vi, at man fra Statens Side bør lade os beholde i alt væsentligt den Beskyttelse, som vi en Gang have. Paa dette Punkt er jeg ikke enig med det Lovforslag, som den høje Regering har forelagt. Jeg tør ingenlunde paastaa, at den Frygt, som man sikkerlig nærer i Haandværkets og Industriens Kredse her i Landet for den ny Toldlov, er fuldt ud berettiget og fuldt ud begrundet. Det tør jeg slet ikke sige, men at den næres og næres i høj Grad, kan der ingen Tvivl være om, og dette vil allerede for mig være tilstrækkeligt til ikke at kunne ønske, at en Reform, der gik i den Retning, skulde blive gennemført. Man kan lige over for mig mene, at det er underligt, at jeg vil udtale det, da jeg ganske sikkert tidligere baade her i Tinget og andetsteds har udtalt mig i en noget anden Retning. Men Tiden kan jo ændres, og man kan jo have Lov til at faa et andet Blik paa Sagerne. Naar man ser, at rundt omkring i den øvrige Del af Europa paa England nær omtrent ikke alene bevares den Beskyttelse, man har fra gammel Tid, men den tager til Aar for Aar, saa har man Lov til at blive noget betænkelig ved Tanken om, at vi herhjemme skulle gaa i en helt anden Retning. Men her kommer en Ting til, nemlig, at man ved at rejse rundt omkring i Landet og opholde sig snart i en, snart i en anden af Byerne, selv de mindre, ikke kan være blind for den ganske overordentlig store Udvikling, som Industrien har taget her i Landet i den sidste Snes Aar, og man kan altsaa ikke andet end blive betænkelig, hvis man vil indskrænke den Beskyttelse, som hidtil er ydet denne Industri. Det er muligt, og det har jeg hørt ytre, at man ved en Indskrænkning i Beskyttelsen ikke vil komme til just at ødelægge den en Gang bestaaende Indu-